

[Hagen Hagensen]

jeg da der er grund til at nævne og understrege.

For det første er det i betænkningen, som indeholder mange gode ting, nævnt, at man vil have indført et skattelovråd. Jeg skal kun sige, at det følger op et beslutningsforslag, som det konservative folkeparti har fremsat her i tinget, et forslag, der byggede på, hvad der var kommet fra Advokatrådet og de statsautoriserede revisorer. Det er klart, at det vil være et udmærket organ at få indført. Det er naturligvis ganske klart, at vi også må drøfte meget nøje, hvem der skal sidde i dette skattelovråd. Det skal være folk med skatteindsigt, og det skal være folk, der er uafhængige af både forvaltning og meget andet. Men man kunne jo tænke sig, at der kunne drages nytte af netop de kredse, der har med skatteforhold at gøre til daglig, i et sådant skattelovråd.

Vi skal have spørgsmålet om de bindende forhåndstilsagn taget op, men det indebærer jo, at de tilsagn, der så skal gives, skal behandles hurtigt efter, at begæringen er kommet frem. Vi må derfor se at finde en metode, der gør, at man på én gang kan give forhåndsbeskeden på et ordentligt grundlag, uden at man skal undersøge, jeg ved ikke hvor lang tid tilbage, for i så fald kommer det til at gå ud over hurtigheden, og de fleste har behov for netop at få en klaring på deres forhold i løbet af meget kort tid.

Vi skal naturligvis også sørge for, at der bliver adgang til en henstandsordning, når der er tale om, at man klager i skattesager, og det synes jeg også der er tegn på at man vil gå ind for; det kan jeg kun synes er en helt korrekt ting.

Spørgsmålet om fradragsret for omkostninger ved at føre skattesager skal lige strejfs, men vil i øvrigt være at gemme, til vi vist i næste uge skal have en drøftelse af disse ting i forbindelse med et særskilt forslag herom.

Jeg har en klar fornemmelse af, at det har været godt, at vi har haft denne debat om retssikkerheden på skatteområdet. Jeg har også en klar fornemmelse af, at vi gennem udvalgsbetænkningen har fået et materiale i hænde, som kan udmøntes i regler på en sådan måde, at det virkelig bliver til gavn for retssikkerheden på området.

Lad mig også nævne en anden ting. Når sager, som det jo sker oftere og oftere, ind-

bringes til domstolsafgørelser, fordi de er vanskelige at have med at gøre – forståelsen af skatteregler er ofte vanskelig – må man vel også i den forbindelse sige, at det må være på den måde, at man ved den praksis, der indføres, ved de afgørelser, der træffes, bør søge at sørge for, at de udelukkende får virkning fremover, således at der gives et varsko til dem, det kommer til at gå ud over: nu vil vi indføre den og den praksis, og at man ikke, når dispositioner er gjort, laver om på den praksis, der måske har været gældende gennem lang tid. Det er noget meget væsentligt, og det offentlige går såmænd ikke glip af særlig mange penge derved. Man kan lige så godt give et varsko til de pågældende om, at man nu vil lave om, så de har en mulighed for at træffe deres dispositioner.

Jeg vil slutte med ordene, som hr. Tastesen brugte, at luften er mange gange svanger med noget. Mon ikke vi undertiden skulle lade det blive lidt længere svangert i luften til gavn for alle?

Rahbæk Møller (SF):

Det er jo ikke første gang, vi har denne debat, men i modsætning til tidligere har vi denne gang en udvalgsbetænkning at bygge på, og i denne forbindelse vil jeg godt fremhæve det, jeg har sagt tidligere, og som også udvalget påpeger: at det væsentligste ansvar for manglende retssikkerhed på skatteområdet ligger hos folketinget. Hovedproblemet er nemlig, at skattelovgivningen er blevet alt for uoverskuelig og kompliceret, og netop det parti, der rejser forespørgslen, har været blandt de ivrigste til at bekæmpe forsøg på en enklere og retfærdigere skattelovgivning. Venstre har sammen med de øvrige partier til højre i salen arbejdet for at bevare og udvide alle privilegier og særordninger til gavn for de besiddende. I hver eneste samling er vi vidne til en række forslag fra de borgerlige partier, der går ud på at føje nye knopskud til det indviklede system af skattefradrag, der muliggør, at de, der har råd, kan unddrage sig deres andel af skattebyrden, samtidig med at andre så må betale en større skat, end de burde, og skatteadministrationen besværliggøres og retsikkerheden vokser.

En skattereform, der gør op med de mange fradrag og unddragelsesmuligheder, er den første betingelse for at opnå et mere ret-